

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 221/02-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť P. D., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. P. A., so sídlom Advokátska kancelária, B., namietajúcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2002 sp. zn. 10 Co 91/02 a rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 26. júna 2001 sp. zn. 9 C 131/94, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. D. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. októbra 2002 faxom a následne poštou 21. októbra 2002 doručené podanie P. D., bytom B., (ďalej len sťažovateľ), zastúpeného advokátom JUDr. P. A., so sídlom Advokátska kancelária, B., označené ako „ústavná sťažnosť proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. apríla 2002, č. k. 10 Co 91/02 a rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26. júna 2001 č. k. 9 C 131/94“. Z obsahu podania sa dá vyvodiť, že by mohlo ísť o sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Sťažovateľ v podaní uvádza, že „...*Krajský súd v Bratislave ako aj Okresný súd Bratislava*

III svojimi vyššie uvedenými rozsudkami ako orgány verejnej moci porušili moje ústavou zaručené základné právo na spravodlivé konanie a na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 odst. 1, Listiny základných práv a slobôd), podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky“.

K podaniu sú okrem iného priložené:

1. Kópia rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2002 č. k. 10 Co 91/02-258 v právnej veci navrhovateľa (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľa) proti odporcovi Dopravnému podniku Bratislava, a. s., Olejkárska 1, Bratislava o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, ktorým ako odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej potvrdzuje a v časti priznania úrokov z omeškania rozsudok prvého stupňa pozmeňuje tak, že návrh zamietá.

2. Kópia rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 26. júna 2001 č. k. 9 C 131/94-235 v právnej veci navrhovateľa proti odporcovi Dopravnému podniku Bratislava, a. s., Olejkárska 1, Bratislava, ktorým okrem iného zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady mzdy za obdobie od 3. mája 1994 do 30. júna 1996 sumu 91 658 Sk brutto spolu s 22 % úrokom z omeškania zo sumy 58 170 Sk za obdobie od 5. mája 1995 do zaplatenia a s 21 % úrokom z omeškania zo sumy 33 398 Sk za obdobie od 1. júla 1996 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (tento rozsudok nadväzuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 19. júna 1996 č. k. 9 C 131/94-91, ktorým určil, že okamžité zrušenie pracovného pomeru navrhovateľa je neplatné a pracovný pomer naďalej trvá, a zároveň uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy).

Sťažovateľ za porušenie základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd považuje skutočnosť, že *„Vzhľadom na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave ako aj Okresného súdu Bratislava III...“* tieto súdy *„...pri rozhodovaní o žalobe voči Dopravnému podniku Bratislava a. s., na zaplatenie náhrady mzdy s príslušenstvom z dôvodu neplatného rozviazania pracovného pomeru nerozhodovali s ohľadom na zákon a skutkový stav“*, pričom povahu a intenzitu väd,

ktoré vytýka obom predmetným rozsudkom, považuje za také závažné, že nimi došlo k porušeniu jeho základných práv zaručených ústavou.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal „*nález, ktorým ako rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26. júna 2001 č. k. 9 C 131/94-235, tak aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. apríla 2002 č. k. 10 Co 91/02-258 zruší*“.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti v súlade s čl. 124 ústavy rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva a slobody“), ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd, t. j. jeho právomoc je vo vzťahu ku všeobecným súdom subsidiárna.

Ústavný súd každú sťažnosť podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokuje a zisťuje, či nie je daný dôvod na jej odmietnutie.

Sťažovateľ vo svojom podaní poukazuje na postup Okresného súdu Bratislava III a Krajského súdu v Bratislave, ktorý považuje za nesúladný s ním označenými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku; tvrdí, že boli porušené jeho základné práva upravené v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, a od ústavného súdu požaduje vydať nález, ktorým má ústavný súd zrušiť rozsudky vyššie uvedených súdov, avšak nepožaduje vyslovenie porušenia ním označených základných práv a slobôd.

Pri svojom rozhodovaní ústavný súd vychádzal z toho, že podľa čl. 142 ods. 1 ústavy všeobecné súdy rozhodujú v občianskoprávných veciach v rozsahu, ktorý ustanovuje § 7 Občianskeho súdneho poriadku. Prostredníctvom systému opravných prostriedkov môže účastník občianskeho súdneho konania požadovať (uplatňovať) potvrdenie, zmenu alebo zrušenie rozhodnutí, s ktorými sa nestotožnil (napr. § 221 Občianskeho súdneho poriadku ustanovuje podmienky a prípady zrušenia rozhodnutí v rámci odvolacieho konania).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Keďže sťažovateľ požaduje prijať nález, ktorý by obsahoval len rozhodnutie o zrušení rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 26. júna 2001 č. k. 9 C 131/94-235 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2002 č. k. 10 Co 91/02-258, a na takéto rozhodovania (t. j. rozhodnutie o zrušení rozhodnutí všeobecných súdov bez rozhodnutia o porušení základných práv a slobôd) ústavný súd nie je oprávnený ani povinný, pretože ho nemožno považovať za ďalší opravný súd v systéme všeobecného súdnictva, ústavný súd podanie sťažovateľa odmietol pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2002